

په گلاتيان - پولسے کاگد

په گلاتيان پولسے کاگدے پجار

سلام و دروت

① چه پولسے نيما، من پولس که کاسدے آن و منی کاسدی چه انسانانی نيما يا چه هاسين مردميئے نيما نه انت، چه ايسا مسيه و هداين پتے نيما انت، هما هدا که ايسا مسيهی چه مردگان زندگ کرت. ② اے سجھين برات که گون من يکجاہ انت، اے کاگد چه آيانی نيما انت هم.

په گلاتيھے کليسايان.

③ چه مے هداين پت و هداوندين ايسا مسيهے نيما شمارا رهمت و ايمني سر بات. ④ ايسا مسيها وتا په مے گناہانی دور کنگا ندر کرت که مے هداين پتے واهگے برکتا مارا چه انوگين هرابين زمانگا برگينيت. ⑤ هداے شان و شوکت ابد تان ابد برجاہ بات. انچش بات. آمين.

وشين مستاک بس يگے

⑥ من هيران آن که شما په دگه ”وشين مستاکيا“ چون زوت هما هدايا يله کنگا ايت که شمارا تئواری کرتگ که مسيهے رهمتانی چيرا زند بگوازينيت.

(۷) البت دگه وښيڼ مِستاگ نِست، بله لهتيڼ مردم هست که شمارا مان
 گيشيڼگا انت و مَسِيهۍ وښيڼ مِستاگا بدل کنگ لوښت. (۸) تَنَتنا اگن ما يا چه
 آسمانا آتکگيڼ پريښتگۍ اے وښيڼ مِستاگۍ بدلا که ما شمۍ کړا جار جتگ، دگه
 مِستاگۍ جارا بجنت، آييا نالت بات. (۹) انچو که ما پيسرا گوشتگ، نون من
 پدا گوښان، اگن کسۍ شمۍ کړا هما وښيڼ مِستاگۍ بدلا که شمارا پيسرا
 رستگ، دگه مِستاگۍ جارا بجنت، آييا نالت بات. (۱۰) انون من مردمانی
 وشنوديا لوښگا آن يا هډايۍ؟ من مردمانی وښ کنگۍ جُهدا نه آن. اگن من انگت
 مردمانی وښ کنگۍ جُهدا بوتينان، مَسِيهۍ هزمتکارۍ نه آتان.

پولس، هډايا گچيڼ کرتگ

(۱۱) او براتان! شمارا گوښان، هما وښيڼ مِستاگ که من شمۍ کړا جار جتگ،
 انسانۍ سازتگيڼ نه انت. (۱۲) چيا که اے مِستاگ منا چه انسانۍ نيمگا نرستگ
 و نه که کسيۍ منا درس داتگ، اے منا چه ايسا مَسِيهۍ نيمگا اِلهاميا رستگ. (۱۳)
 شما مني پيسريگيڼ زندۍ بارثوا اِشکتگ که من يهودياني دينۍ حسابا
 گوازيڼتگ. من هډايۍ کليسا سک باز آزار داتگ و جهډن کرتگ که کليسايا تباہ
 بکنان. (۱۴) چه وتی بازين همکئومين همسرؤکيا گيشتر يهودی دينۍ پابند
 بوتگان و وتی پت و پيرکی دؤدانی برجم دارگا سک پرجوش بوتگان.

(۱۵) بله هډايا که منا چه مائۍ لاپا گچيڼ کرتگات، چه وتی رهمتۍ برکتا
 منا تئوار جت و پيسله ای کرت (۱۶) که وتی چکا په من زاهر بکنت تانکه من
 درکئومان آيۍ چکۍ مِستاگا سر بکنان. آ وهدی من اِشتاپ اِشتاپا چه کسا سر
 و سوچ نگيت و (۱۷) ديم په اورشليما په هما مردمانی گندگا نشتان که چه من
 پيسر په کاسديا گچيڼ کنگ بوتگاتنت. اربستانا شتان و رندا دَمشکا واتر

١٨ سټه سال گوټ و نون اورشليما كيټاي ديدارا شټان و بس پانزده
 روچا گوټ آيا داشټن. ١٩ من اوډا آدگه كاسد نديستنت، من بس هداوندئ
 برات آكوب ديست. ٢٠ بچاريت، هرچه كه په شما نبشته كنگا آن، هدا شاهد
 انت كه دروگ نه انت. ٢١ رندا سوريه و كيليكهئ دمگان شټان. ٢٢ مسيهئ
 هما باورمند كه يهوديهئ كليسايا انت، مني جندش نديستگات، ٢٣ بس
 اشكتگ آتش كه مئ آزار ديوك نون وت هما ايمانئ جارا جنگا انت كه يك
 وهدئ آيئ تباه كنغئ رندا بوتگ. ٢٤ گرا ا مردمان مني سوبا هداي ستا
 و سنا كرت.

كاسد پولسا مټنت

١ گرا چارده سالا رند من بارناباي همراھيا پدا اورشليما شټان، من
 تيتوس هم گوټ وت برت گوټ. ٢ الهاميئ سوبا شټان و وشين مستاگ
 آياني ديما بنيان كرت، هما مستاگ كه من په دركئومان جار جنگا آن. هما مردم
 كه كليساي سروك زانگ بوتنت، من گوټ آيان جتا گند و نند كرت، تانكه بزنان
 كه بيپايدگين تچ و تاگي كنگا نبوتگان و نه آن. ٣ تيتوس هم كه مني همراھ
 ات، بل ترئ يونانيه ات، بله په سټتا مجبور كنگ نبوت. ٤ سټت كنغئ هبر
 پميشكا چست بوت كه لهتين دروگين ”برات“ مئ نياما پترتگات كه مئ
 جاسوسيا بكننت و هما آزاتيا كه مارا چه ايسا مسيهئ بركتا هست انت، سرپد
 بينت تانكه مارا گلام بكننت. ٥ بله ما په دماييا هم آياني ديما سر جهل نكرت
 تانكه وشين مستاگي راستي په شما بمانيت.

٦ آ که کلیسائے تها سروک زانگ بوتنت، آیان منی تالیمانی تها هچ چیز
 گیش نکرت. چوناها هم منی کرا اے گپا هچ ارزش نیست ات که آچینچک
 نامدار انت، چیا که هدا رو و ریا نکنت. ٧ منی تالیمانی تها چیزے گیش
 کنگئے بدلا، آسرید بوتنت که سنت نکرتگینانی کرا وشین مستاگئے جار
 جنگئے زمه منا دئیگ بوتگ، انچش که سنت کرتگینانی کرا اے جارئے جنگئے
 زمه پترسا دئیگ بوتگ. ٨ هما هدا که پترسا واک و توان دئیگا ات که په
 سنت کرتگینان آییئے کاسد ببیت، هما هدا منا هم واک و توان دئیگا ات که په
 سنت نکرتگینان آییئے کاسد بیان. ٩ اکوب و کیپا و یوهنا که کلیسائے منک
 زانگ بوتنت، وهده سرید بوتنت که منا رهمتئے اے سوگات رستگ، وتی
 راستین دستش منی و بارنابائے نیمگا په همکاریا شهارت که ما درکئومانی کرا
 برئوین و آ، سنت کرتگینانی کرا برئونت. ١٠ آیان چه ما بس همینچک لوئت که
 نیزگاران بیهئال مکنین و من وت هم چه پیسرا په هب و واهگے همے کارا کنگا
 اتان.

پولس پترسے دیما اوشتیت

١١ وهده کیپا ائتاکیهاتک، من پمیشکا آییئے جندئے دیما، آییئے هلاپا یاد
 اتکان که آمیارینگ ات. ١٢ گپ اش انت که چه اکوبئے نیمگا لهتین مردمئے
 ایگا پیسر، کیپایا گون درکئومین باورمندان وراگ وارت، بله وهده اے مردم
 اتکنت، آیاا وتا چه درکئومان دور داشت و آیانی نزیگا نیاتک، چیا که چه سنت
 کنگئے منوکان ثرستی. ١٣ کیپائے اے دوئل و دوپوستیا اے دگه یهودی
 باورمند همراه بوتنت. آ دگران بل، بارنابا هم آیانی دوئل و دوپوستیا گون کپت
 و گمراه بوت. ١٤ بله وهده من دیست که اے مردم وشین مستاگئے راستین
 راها رنؤگا نه انت، سجھینانی دیما گون کیپایا گوشن: ”تئو وت یهودیے ائے و

انگت وتی زندا يهودیانی دټولا نگوازيښئې، درکټومانې دټولا گوازيښئې، گڙا درکټومان پرچا هُج کڼئې که يهودیانی دټولا زند بگوازيښنت؟“

يهودی و درکټوم ایمانې سټوبا رکنت

١٥) ما پيدائشی يهودی ایں و چه ”گنهکارين درکټومان“ نه ایں، ١٦) بله انگت ما زانين که مردم شريتئې رندگيريئې سټوبا بيگناه و بيئميار هساب نبیت، ايسا مسيهئې سرا باور کنگئې سټوبا بيگناه و بيئميار بیت. ما ايسا مسيهئې سرا باور کرتگ تانکه مسيهئې سرا باورئې سټوبا بيگناه و بيئميار بيين، شريتئې رندگيريئې سټوبا نه، چيا که شريتئې رندگيريئې سټوبا کس بيگناه و بيئميار نبیت. ١٧) بله هما وهدا که ما مسيهئې برکتا بيگناه و بيئميار بئيگ لوئين، اگن زانگ بوت که ما وت هم گنهکار ایں، گڙا؟ مسيه گناهئې هزمتا انت؟ نه، هچبر نه. ١٨) نون اگن من هما چيزان پدا بندگان که من وت گروټکگ انت، گڙا سابت کنگا آن که شريتئې پروشوؤکې آن. ١٩) چيا که وهده من زانت که شريتا داشت نکنان، من شريتئې چمان مُرتان که په هدايا زندگ بيان. ٢٠) من مسيهئې همراھيا سليب کشگ بوتان. نون اے مردم که زندگ انت، اے من نه آن، مسيه انت که منی تھا زندگ انت. اے جسمی زندگی که منا هست انت، منا هداي چکئې سرا باور کنگئې سټوبا هست انت که همایيا منا دوست داشتگ و وتی جندی په من ندر کرتگ. ٢١) من هداي رهمتان پادمال نکنان، چيا که اگن پاکی و پلگاری شريتئې رندگيريئې سټوبا پرستين، گڙا مسيهئې مرکا هچ مانا نبوتگ ات.

ایمان يا شريت

١) او بے اگلين گلاتيان! کيا شمارا سهر کرتگ؟ ايسا مسيهئې سليب کشگئې

کَسَه گون شما آنچو پکایا بئیان کنگ بوت که هر چیز پوره شمئ چمانی دئما زاهر بوت. (۲) من چه شما بس یک چیز زانگ لوټان، شمارا پاکین روہ شریټئ رندگیرئ سؤبا رستگ یا وشین مستاگئ إشکنگ و باور کنگئ سؤبا؟ (۳) همینچک بے اگل ایت؟ شما وتی سپر، پاکین روہئ برکتا بندات کرتگ. نون گون انسانی جُهدا منزلا سر بئگ لوټیت؟ (۴) شما اینچک سکی و سوری مپت و ناہودگا کشتگ؟ منا باور نکنت. (۵) هما که شمارا پاکین روہ بکشیت و شمارا مोजه پیش داریت، اے کاران پمیشکا کنت که شریټئ رندگیریا کنگا ایت؟ یا پمیشکا که شما وشین مستاگا گوش دارگ و باور کنگا ایت؟

(۶) ابراہیما بچاریت، آیا هُدائے سرا باور کرت و آبیئے اے باور په آیا پاکی و پلگاریه حساب بوت. (۷) پمیشکا دلجم بیټ، ابراہیمائے آسلیگین چک هما انت که ایمان کارنت. (۸) پاکین کتابا پیشگوئی کرت که هُدا چون درکئومان ایمائے سؤبا بیگناه و بیمیار کنت. هُدا یا ابراہیمائے کرا وشین مستاگئ جار پیسرا جت، گوشتی: ”دنیا ئے سجھین کئوم تئی سؤبا برکت گرت.“ (۹) گرا هما که ایمائے راها زورنت گون ابراہیما هئوار برکت گرت، هما ابراہیم که ایمائے راھی زرتگ.

(۱۰) آ که شریټی کارانی سرا تئوکل کنت، آیانی سرا نالت انت. چیا که پاکین کتابا نبشته انت: ”هرکس که دائما شریټئ کتابئ سجھین نبشتهانی پابند نه انت و آیانی سرا کار نکنت، آ نالتیے.“ (۱۱) نون اے هبر زاهر انت که چه شریټئ رندگیریا کس هُدائے بارگاها بیگناه و بیمیار نبیت، چیا که پاکین کتاب گوشتیت: ”هما که چه ایمائے برکتا پاک و پلگار انت، هما زندگ مانیت.“ (۱۲) بله شریټئ بُنیاد ایمان نه انت، آنچو که نبشته انت: ”هما که شریټئ سرا کار کنت، همه کارانی وسیلها زندگ مانیت.“ (۱۳) هما نالت که مئے سرا ات، مَسیها وتی

سرا زرت و اے دُئولا مارا چه شَرِیتے نالتا مۆکتی، چیا که نبشته انت: ”هرگس که دارئے سرا دَرَنجگ بوت، نالتیے.“ (۱۴) مَسِیها مارا مۆکت که چه آیئے و سِلها اِبراهیمے برکت درکئومان سر ببیت و چه ایمانے راها مارا هما پاکین روہ برسیت که هُدايا کئول کرتگ.

شَرِیت و واده

(۱۵) براتان! من چه هر رۆچیگین زندگیا مسالے دئیان. انسانی آهد و کرارے هم که گیشینگ بیت، رندا نه گسے آييا ناکار کرت کنت و نه آیئے تھا چیزے گیش کرت کنت. (۱۶) نون کئول گون اِبراهیم و گون اِبراهیمے نسل و چکا کنگ بوتنت. پاکین کتاب نگوشت که ”گون تئی چکان“ بزان گون بازیئا. پاکین کتاب گوشت: ”گون تئی نسل و پدریچا“، بزان گون یگیا و اے مَسِیه انت. (۱۷) منی هبرئے مکسد اش انت که شَرِیت که چار سد و سی سالا پد آتک، آ آهد و پیمانا ناکار نکنت که هُدايا چه پیسرا گیشینگ و اے پیما هُدايے کئولا هم ناکار نکنت. (۱۸) اگن میراس شَرِیتے بُنیادا انت، گزا بزان کئولے بُنیادا نه انت، بله هُدايا چه وتی رهمتا اے میراس اِبراهیمارا کئولے بُنیادا داتگ. (۱۹) گزا شَرِیت چیا دئیگ بوتگ؟ شَرِیت انسانے ناپرمانیانی سئوبا دئیگ بوتگ. پریشتگان آورت و میانجیگرین مردمیے، بزان موسائے دستا دات و تان هما وهدا کارامد ات که هما چک، بزان مَسِیه بیئت که آیئے آيگئے کئول دئیگ بوتگات. (۲۰) نون میانجیگر دو نیمگئے نیاما بیت، بله هُدا يگے و آييا میانجیگرے هاجت نه انت.

(۲۱) گزا شَرِیت هُدايے کئولانی هلاپا انت؟ هچبر چش نه انت، چیا که اگن انچین شَرِیتے دئیگ بوتین که ابدمانین زندی دات بکرتین، گزا پاکی و پلگاری الم شَرِیتے بُنیادا بوتگات. (۲۲) بله پاکین کتاب گوشت که هر انسان گناهے

بنديگ انت. بس ايسا مسيهه سړا باور كنگه سؤبا واده هما مردمان دئيك
 بيت كه مسيهه سړا ايمان كارنت. (۲۳) بله ايمانئ اے راهه پچ بئگا و پيسر
 ما شريتئ بنديگ آتئ، بزان تان ايمانئ زاهر بئگا زنداني آتئ. (۲۴) گړا،
 شريت مئ سرپرست بوتگ كه مارا تان مسيها سر بكت، تانكه ما ايمانئ سؤبا
 بيگناه و بيميار هساب بيئ. (۲۵) ايمان كه آتك، نون ما سرپرستئ دستئ
 چيرا نه اين.

هدائے چك

(۲۶) شما سجهين ايسا مسيهه سړا ايمانئ بركتا هداي چك ايت، چيا
 كه شما سجهين مسيهه ناما پاكشودي دئيك بوتگيت و مسيهنيگ ايت و نون آ
 شمئ ستر انت كه شما پوشتگ. (۲۸) هداي كړا پرک و پير نيست كه شما
 يهودي ايت يا دركئوم، گلام ايت يا آرات، مردين ايت يا جنين، چيا كه شما
 سجهين ايسا مسيهه بركتا يك ايت. (۲۹) اكن شما مسيهنيگ ايت، گړا شما
 ابراهيمئ پدريچ ايت و كئولئ هسابا گون ابراهيم هوار هداي ميراسا بهرمند
 ايت.

چك يا بنده

(۱) مني هبرئ مكسد اش انت كه تان هما وهدا كه ميراسدار نابالگ انت،
 ميراسدار و گلامئ نياما پرک نيست، بل ترئ ميراسدار هر چيزئ مالک انت.
 (۲) بله تان هما وهدا كه پتا په آيا پئسله كرتگ، آ سرپرست و كپيلئ دستئ
 چيرا انت. (۳) گړا ما هم، تانكه نابالگ آتئ، اے دنياي راه و رهبنداني گلام
 آتئ. (۴) بله وهد كه آتك، هدايا وتي چك ديم دات. چك انسانئ بوت و چه

پیدائشا شَرِیتے رهبندانى چیرا ات، (۵) تانکه همایان بمؤکیت که شَرِیتے
 چیرا انت و هدا مارا بزوریت و وتی چک بکنت. (۶) هدايا وتی چکے روہ
 پمیشکا مئے دلان جاگه داتگ که ما هداے چک ایڼ. روہ کوگارا انت: ”آبا! او
 منی پت!“ (۷) پمیشکا تئو نون گلامے نه ائے، تئو چکے ائے. نون که هداے چک
 ائے، گزا هدايا ترا وتی میراسدار کرتگ.

پولسے پریشانی

(۸) پیسرا، هما وهدا که شما هدا نزانگ، هما چیزانی گلام بوتگیت که آ
 وتی زاتا هدا نه انت. (۹) بله نون که هدايا زانیت، یا راست ترین گپ اش انت
 که هدا شمارا زانت، گزا چون نزور و بیکارین راه و رهبندانى نیمگا پر تریت؟
 یک رندے پدا همشانی گلام بنیگ لوئیت؟ (۱۰) شما روچ و ماه و موسم و
 سالانى رسمان داریت. (۱۱) منا په شما ترسیت، که بلکین من شمئے سرا مپت و
 ناهودگین جھدے کرتگ.

(۱۲) براتان! گون شما دزبندی کنان، منی پیما بییت، چیا که من چه شَرِیتا
 آرات کنگ بوتگان و نون شمئے پیما آن. شما پیسرا وه په من هچ بدی نکرتگ.
 (۱۳) شما زانیت که اولی رندا که من شمئے کرا و شین مستاگے جار جت، منی
 آيگے سئوب نادراهیے ات. (۱۴) بل ترے منی جسمی هالت په شما چکاسے ات،
 بله شما منا بے ارزش نزانت و دئور ندات. انگت شما منا انچو دست گیت،
 گوشے من هداے پریشنگے اتان، گوشے ایسا مسیهے جند اتان. (۱۵) شمئے آ
 شادمانی نون گجا شتگ؟ چیا که من گواهی دات کنان که اگن شمئے وسا
 بوتین، شما وتی چم هم کشتگ و منا داتگ انت. (۱۶) گزا نون من شمئے دژمن

جوړ بوتگان که گوڼ شما راستين هبرا کنان؟

(۱۷) اے مردم په پرجوښی شمئے رندا کپتگ أنت، بله إسانی نیت شرّ نه انت.
اے مردم شمارا چه ما سڼدگ لوئنت که شما په إشان پرجوښ بیټ. (۱۸) اے
شرین گپے که شما مدام پرجوښ بیټ، تهنا آ وهدا نه که من شمئے کړا آن، بله
په شرین چیزیا پرجوښ بیټ. (۱۹) منی چکان! من پدا په شما چلگی دردان آن،
تان هما وهدا که پگا زاهر بیت که مسیه شمئے دل و درونا نشتگ. (۲۰) دریگتا
من آنون شمئے کړا بوتینان و من بتوانتین گوڼ شما په نرم تئواری هبر بکرتین،
چیا که هیران آن شمارا چوڼ بکنان.

هاجر و سارھئے مسال

(۲۱) منا بگوښیت، شما که شریتے پابند بئیک لوئیت، نزانیت که شریت چه
گوښیت؟ (۲۲) چیا که پاکین کتابا نبشته انت که ابراهیم دو مردین چک
هستات، یکے چه مؤلدين جنا و یکے چه آزاتینا. (۲۳) هما چک که آیا چه
مؤلدين جنا بوت، چه انسانی واهگا پیدا بوت، بله اے دگه چک که چه آزاتین
جنا پیدا بوت، هدائے کئولے برکتا پیدا بوت.

(۲۴) اے گپ مسال أنت، چیا که اے دوین جنین دو آهد و پئیمانے نمونه
انت. یک آهد و پئیمانے چه سینائے کوها کئیت و گلامین چک پیدا کنت. اے
هاجر انت. (۲۵) مسالے هبرا، هاجر سینائے کوها انت، هما کوها که اربستانا انت و
انوگین اورشلیمے ڈئولا انت، چیا که آیئے جند و آیئے چک گلامین زنده
گوازینگا أنت، (۲۶) بله آ اورشلیم که برزا انت، آرات انت و مئے مات انت.

٢٧) چيا که نبیسگ بوتگ:

”شاتکامی کن، او سنځین جنین،

تئو که هچ چک آورت نکڼے!

په شادمانی کوگار کن،

تئو که چلگی درد نگشتگ!

چيا که يله داتگين جنينے چک

چه هماییے چکان گیشتر انت که مردی هست.“

٢٨) او براتان! شما، اساکے دڼولا کڼولے چک ایت. ٢٩) آ وهدا، هما چک که چه انسانی واهگا پيدا بوتگ آت، هما چکا آزار دئگا آت که چه هدائے روھے زور و برکتا پيدا بوتگ آت، و تان روچ مروچيگا هم همه پئيم بئيگا انت. ٣٠) بله پاکين کتاب چه گوشت؟ ”مولدين جن و آيیے چکا گلین، چيا که مولدين جنے چک گون آزاتين جنے چکا هچبر هم میراس نبیت.“

٣١) گرا، براتان! ما مولدين جنے چک نه این، آزاتين جنے چک این.

وتی آزاتیا برجاه داریت

١) مسیها مارا آزات کرت که ما آزات بیین. گرا مهر بوشتیت، وتارا پدا گلامیے جگے چیرا رئوگا میلیت. ٢) گوش داریت! من پولس شمارا گوشان که اگن شما وتی سنت کنگ اشت، گرا شمارا چه مسیهے نیمگا هچ پئیمین

پاڼدگه نرسیت. (۳) آ مردم که وتی سُنْت کنگ کَلِیت، من په دلجمی گون آییَا
 گوْشان که په تئو آلم انت که سَجْهین شَرِیتا بدارئ. (۴) شما که گون شَرِیتئ
 دارگا ونا بیگناه و بېمیار کنگ لوْئیت، بز ان شما چه مَسِیها سِندگ بوتگیت. شما
 چه هُدائے رهمتان دور بوتگیت. (۵) بله ایمانئ سئوبا، ما چه پاکین روھئ
 برکتا هما پاکی و پلگارئ و دارا این که مارا آییئ اُمیت هست. (۶) چیا که
 ایسا مَسِیھئ راها سُنْت بئیک و نبئیکئ مانا یك انت، تهنه هما ایمانا مانا هست
 که چه مهرئ راها ونا زاهر کنت.

(۷) شما شَر دیم رئوان آتیت. کئیا شمارا چه راستیئ پرمانبرداریا داشت؟
 (۸) شمئ گوانک جنوکا، بز ان هُدايا وه شمارا نداشت. (۹) تَشْکے هُمیر
 سَجْهین آرتا هُمیرئ کنت. (۱۰) منا هُداوندئ سرا سِتک انت و دلجم ان که
 شمئ دلا دگه هُیال نئیت. آ مردم که شمارا مان گیشینگا انت، آ وتی ملاما پُر
 کنت، هرگس که بیت. (۱۱) او براتان! من وه نون سُنْت کنگئ وازا کنگا نه ان و
 پمیشکا آزار دئیک بئیکا ان. اگن من سُنْت کنگئ واز بکرتین، گُزا چه سَلیبئ
 پیگاما کسا بد نبرتگات. (۱۲) هما که شمارا جنجال کنت، ونا گوْهتگ کنانت.

(۱۳) او براتان! شما گوانک جنگ بوتگیت که آرات بیت، بله چوْ مَبیت که اے
 آراتی په شمئ گنهارین تب و سَرشتا موْه بیت. اشیئ بدلا په مهر
 یکدومیئ هزمتا بکنیت. (۱۴) چیا که سَجْهین شَرِیتئ مَجگ همه یگین هکم
 انت: ”وتی همساهاگا وتی جندئ پیما دوست بدار.“ (۱۵) شما یکدومیا چیلینگ
 و ورگا ایت، بچاریت، یکدومیئ دستا تباہ مَبیت.

گون پاکین روها همگام بَبیت

١٦ نون من گۆشان، گۆن پاکین روها همگام بیټ. اے پیما شما گنهارین

تب و سرشتی لوټ و واهگانی رندا نکپیت. ١٧ چیا که گنهارین تب و سرشتی واهگ پاکین روھے هلاپ انت و پاکین روھے واهگ گنهارین تب و سرشتی هلاپ انت. اے گۆن یکدومیا جنگا انت و پمیشکا شما آکاران نکنیت که کنکش لوټیت. ١٨ بله اگن پاکین روھ شمئ رهشونیا بکنت، گڑا شما

شریتے پابند نه ایت. ١٩ گنهارین سرشتی کار زاهر انت: سیه کاری، ناپاکی، وئیلانکی، ٢٠ بُت پرستی، سهر و جادوگری، نپرت، جنگ و جدل، هسد، هژم، وتواهی، بست و سید، گروه بندی، ٢١ کینگ، مست و ملاری، ائیاشی و همے پیمین چیز. انچو که من پیسرا شمارا هبردار کرتگ، انون پدا هبردار کنان، هرکس که اے پیمین کار کنت، آیا هدائے بادشاهیا هچ میراس نرسیت.

٢٢ بله پاکین روھے بر و سمر اش انت: مهر، شاده، ایمنی، سبر و اوپار، مهربانی، شری، وپاداری، ٢٣ نرم تبی و داشت. چشین چیزانی هلاپا هچ شری و کانون نیست. ٢٤ هما که ایسا مسیهیگ انت، آیان وتی گنهارین تب و سرشت گۆن آییئ هئوس و سلین واهگان یکجاه سلیب گشتگ. ٢٥ نون که ما پاکین روھے ردا زند گوازینین، گڑا گۆن پاکین روها همگام بیین. ٢٦ ما باید انت وتگلا و وتپسند مبین، یکدومیا سوکلو مدارین و گۆن یکدومیا هسد مدارین.

یکدومیئ گمگا بوشتیت

١ براتان! اگن شما سهیگ بوتیت که گسے گناهے تنها کپتگ، شما که پاکین روھے هسابا زند گوازینین، آیا په نرمی پدا راستین راها بیاریت. بله وتی

دلگوښا بدار یت که وت چکاسیا مکپیت. (۲) سگيئ وهدا یکدومیئ کُمکا
 بؤشتیت. اے ڈئولا شما مَسِيهئ کانوئے پرمانبرداریا کنیت. (۳) اگن گسے وتا
 مزن لیکیت بله هچے نه انت، آ وتا رد دئیگا انت. (۴) هرگس وتی جندئے کاران
 بچاریت. گزا آیئے پهر کنگئے سئوب، آیئے وتی جندئے کار بنت، گون دگرئے
 کاران دیم په دیمش نکنت. (۵) چیا که هرگس وتی جندئے کارانی زمه وار انت.

(۶) هما مردما که اُستاد هُدا ئے هبرا سوچ دنت، باید انت آ هر شرین چیزا
 گون وتی اُستادا بهر بکنت.

(۷) رد مکپیت. هُدا یا گلاگ بندگان بوت نکنت، چیا که مردم هما چیزا که
 کِشیت، همایا رُنیث. (۸) هما مردم که وتی جندئے گنهارین سرشتئے ردا
 کِشیت، چه گنهارین تب و سرشتا تبا هی رُنیث. بله هما که پاکین رو هئے ردا
 کِشیت، پاکین رو هئے برکتا ابدمانین زند رُنیث. (۹) شرین کارئے کنگا دم مبرین،
 چیا که اگن همتا دئور مدئیین، په وهد رُنین. (۱۰) گزا تان هما وهدا که مارا مو ه
 هست، بیایت گون سجھینان شری کنین و هاس گون همایان که باورمند انت.

گډی سر و سوچ

(۱۱) نون که من په شما گون وتی جندئے دستا نبشته کنگا آن، بچاریت که
 گون چوین مزن مزین هریان نبشته کنگا آن. (۱۲) هما که مردمان گون جسمی
 کاران وش کنگئے جُهدا انت، شمارا په سُنْت و بُرکا مجبور کنگا انت. اے مردم
 تهنا پمیشکا چش کنگا انت که وتا چه هما آزاران برگیننت که مَسِيهئ سَلیبئ
 سئوبا رسنت. (۱۳) هما مردم که سُنْت بوتگانتم هم، آ وت شریتئے پابندیا کرت
 نکنت، بله انگت لوئنت که شما سُنْت کنگ بییت که آ شمئ سُنْت کنگئے سرا پهر

ببندنت و وتی تئوسپیا بکننت. (۱۴) من هچبر پهر مبداتان، ابید چه مئے
هُداوندین ایسا مَسیهئے سَلیبئے سرا، که همه سَلیبئے سئوبا دنیا په من مُرتگ و
من په دنیايا. (۱۵) چیا که سُنْت بئِیگ و نبئیگئے مانا یك انت. تهنا اے چیزا مانا
هست که تئو نوکین مردمے بئے. (۱۶) ایمنی و رهم په همایان که اے رهبندئے
سرا زند گوازیمنت، بزان په هُدائے مهلوکا.

(۱۷) چه اد و رند کس په من جنجال اَد مکننت، چیا که هما آزار که من په
ایسائیگی کشتگ انت، آیانی نشان انگت منی بدنا پر انت. (۱۸) براتان! مئے
هُداوندین ایسا مَسیهئے رهمت گوڼ شما گوڼ بات. انچش بات. آمین.